

отиде къмъ него, добродѣтель-та му маха да отиде къмъ нежъ.

2. Провиденіе-то му е дало свободѣ на волю-тъ и вѣтрѣшныя сѣдія, за да опытва и избира чрѣзъ тѣхъ добро-то.

3. И какъ-то безъ силѣ къмъ съгрѣшеніе-то не съществува никоя сила къмъ добротвореніе-то, тъй също безъ причинѣ къмъ добродѣтель-тъ не съществува никоя причина къмъ грѣхъ-тъ.

4. Какво-то земно нѣчто съществува въ тебе, то безпрестанно тя привличя къмъ добываніе на земно удоволствіе; а какво-то духовно нѣчто съществува въ тебе, то тя привличя къмъ свято-то и божественно-то, и желае вѣчно-то, зашто-то то му е сродникъ.

5. Провиденіе-то ти е дало чувства-та, чрѣзъ кои-то да почувствувашь пріятность-тъ на създаеніе-то, и чрѣзъ мѣдро-то добываніе на неговы-ты земны дарованія да умножяваш благополучіе-то си на земль-тъ. А сладость-та къмъ грѣхъ-тъ ся възбужда колко-то пѣти не маришь по высокы връхъ него длѣжности.

6. Добродѣтелный добыва радости-ты на живота, ограничява обаче наклонности-ты си; зашто-то чрѣзъ силѣ-тъ на духа си знае мѣдро да задоволява тѣлесны-ты потрѣбы и да облагородва чувствуванія-та си.

7. Той никога не ся обладава отъ тѣлесны-ты пожеланія, нито ся извръща въ страсти-ты, чрѣзъ могѣтство-то на кои-то да обезсили и да оничтожи всичкы-ты по добры убѣжденія.

8. Зашто-то той познава твърдѣ добръ, че страсти-ты изгасяетъ лесно свѣщъ-тъ на разума, затривать преобладающе-то божественно и свято въ грѣды-ты